

til euroen er, at man ikke bare kan pumpe penge ud af statskassen, for det forhindrer reglerne om euroen. Hvis man kommer i en arbejdsløshedskrise, kan man altså ikke løse den ved bare at åbne for statskasserne, hvad enten man låner pengene eller skaffer dem på anden vis. Hvis man derimod har sparet op i en fond, kan man øse penge ud af den fond, uden at Centralbanken eller EU kan straffe det pågældende land, og det er jo det, der er grunden til, at man sparer op til den situation. Nu ved jeg ikke, om ministeren kan bekræfte, at min beskrivelse af situationen er rigtig, men ellers må vi jo kigge på det i notatet.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Hvis den fond er skabt ved lovgivning, så man ved lov pålægger arbejdsmarkedet at indbetale til den, indgår fonden på fuldstændig samme måde som Den Sociale Pensionsfond for at tage den som eksempel. Den Sociale Pensionsfond tæller jo også i den danske opgørelse af den offentlige sektor og gældskvoten, og det har vi drøftet i flere år. Jeg kender ikke systemet, hvis det er frivillige bidrag, og der ikke er lovgivet om det, men så er regelsættet formentlig et andet. Men det kan vi jo få belyst.

Så vil jeg sige til hr. Frank Dahlgaard, at det er virkelig demagogi. Danmark er underlagt de samme inflationskrav, vi skal med en fastkurspolitik holde vores inflation på linje med de lande, vi har fastkurspolitik over for. ECB træffer beslutninger for at kunne føre en pengepolitik, der understøtter konjunkturerne og beskæftigelsen og skaber stabile priser, og de har sat sig et mål, der hedder 2 pct. for inflationen, og det styrer de efter nøjagtig som de lande, der fører den samme type valutapolitik. Det betyder ikke, at de danske priser ikke må stige mere end 2 pct., før vi skal til at gøre et eller andet, og det ved hr. Frank Dahlgaard udmærket. Men vi er økonomisk integrerede, og vi skal derfor på længere sigt have den samme inflation som de andre, for ellers kan vi ikke holde en fast kurs.

Frank Dahlgaard (UP):

Nej, der er altså ikke tale om demagogi, når man siger tingene, som de er: at der er nogle faste maksimumregler inden for euroområdet for

priserne, for underskuddet og for pengemængden, men at der ingen maksimumregler er for, hvor meget arbejdsløsheden må vokse.

Vi ved vi jo godt, at når arbejdsløsheden vokser, kommer der social uro, folk vil have mere i løn, og så kommer der et pres på priserne. Det hele bliver uholdbart, og det er derfor, jeg vil spørge ministeren, om ministeren måske kunne erkende, at der måske er en sammenhæng i tingene, når euroen er faldet så meget, som den er. Den er faldet 20 pct. over for dollaren, 35 pct. over for yenen, 15 pct. over for det engelske pund, 10 pct. over for de skandinaviske kroner, og jeg kunne blive ved, og når den er faldet så meget, er det vel, fordi der er en skævhed i systemet, og det er ustabil.

Vi ved, at bliver arbejdsløsheden meget høj, ender det med eksploderende priser og lønninger, og så ryger valutakursen endnu længere ned, fordi der slet ikke er den politiske overbygning på systemet, som skal til for at holde det på plads. Er det ikke rigtigt? Men får man den politiske overbygning, har vi Europas Forenede Stater, og det er jo det, man arbejder på.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Svaret er nej og nej og nej og atter nej. Det bliver ikke sandt, selv om hr. Frank Dahlgaard taler hurtigere og hurtigere. Sagen er meget mere enkel.

De økonomiske rammer, vi arbejder inden for, er det bedste grundlag for en høj beskæftigelse, og når der er forskel mellem flydende valutaer, er det, fordi vækstudsigterne er forskellige i USA og Europa. Nu står Europa over for den bedste situation, det nogen sinde i sin historie har stået over for. Økonomierne er stabile, de er sunde, vi har høje vækstudsigter og stigende beskæftigelse foran os. Fem lande i euroområdet har lavere arbejdsløshed end Sverige og England, så det går i den rigtige retning.

Hvis jeg kan nå flyveren om lidt, skal jeg til Lissabon og drøfte målene for beskæftigelsen de næste 10 år. Alle regeringerne i Europa har den samme målsætning: varig høj beskæftigelse på baggrund af en sund og stabil økonomisk udvikling og fred i Europa.

Det vil jeg gerne kæmpe for.

Hermed sluttede spørgsmålet.